

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยทุกคน เพราะจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันทั้งฟัง ดู พูด อ่านและเขียนดังนั้นคนไทยทุกคนจึงต้องเรียนรู้ในฐานะเป็นเจ้าของภาษาเพื่อจะได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 3) ทั้งนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนไทยเกิดการเรียนรู้วิชาการและสิ่งแวดล้อม ช่วยให้มีความคิดแตกฉาน คิดอย่างมีเหตุผล คิดในลักษณะของจินตนาการ คิดในลักษณะริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยกล่อมเกลาคิดใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนได้ และทำให้คนมีความเฉลียวฉลาด มีความคิดที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อสังคม (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 129) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยถือว่าเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและรายวิชาต่าง ๆ หากการเรียนรู้ภาษาไทยไม่ดีหรือนักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาตามที่หลักสูตรกำหนดในแต่ละระดับชั้น จะทำให้การเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ ไม่ดีตามไปด้วยดังนั้นภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญจึงจะสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและการใช้ถ้อยคำได้ตรงตามความหมายถูกต้องตามฐานะบุคคลและสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 8)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กล่าวว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและยังเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและสามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ การคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ทั้งนี้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเรียนรู้เพื่อชื่นชมและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะทักษะการเขียน การเขียนสะกดตามอักขระวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเรียงความ การย่อความ การเขียนรายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ การวิเคราะห์วิจารณ์และเขียน

เชิงสร้างสรรค์ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) และวิจิตร ศรีสอาน (2550, หน้า 7) ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นปัญหาในการศึกษาทุกระดับโดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 50 เท่านั้น ถือว่ายังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งปัญหาเด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้และปัญหาการใช้ภาษาไทยไม่เหมาะสมหรือใช้ภาษาไทยปนกับภาษาต่างประเทศ เป็นพฤติกรรมการใช้ภาษาในปัจจุบันที่ควรต้องมีมาตรการรณรงค์ให้ประชาชนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีความเหมาะสมแต่ปัญหาสำคัญก็คือจะอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย ให้มีความเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ซึ่งการรณรงค์เรื่องนี้ค่อนข้างเดี๋ยวยังคงไม่พอต้องกลับไปดูว่าการผลิตครูสอนภาษาไทย มีคุณภาพมาตรฐานหรือไม่ทั้งครูเก่าและครูใหม่โดยอาจต้องประเมินกันใหม่หมดและหากพบว่ามีจุดอ่อนก็ต้องปรับปรุงพัฒนาครู นอกจากนี้สื่อมวลชนก็ยังส่งผลทำให้การใช้ภาษาไทยผิดเพี้ยนซึ่งสื่อก็ต้องมีความระมัดระวังและตระหนักถึงปัญหาเรื่องนี้ด้วย ดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียนทุกคนที่จะต้องมีความรู้ในหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยอันได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความแม่นยำยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนสะกดคำจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกการเขียนให้ได้ถูกต้องและรวดเร็วให้มีนิสัยที่ดีในการเขียนรักการเขียนและสามารถนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สุนทรีย์ ทองจิตต์, 2544, หน้า 140)

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักการสะกดคำให้ได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ถ้าเด็กสะกดคำไม่ได้เด็กก็จะไม่สามารถเข้าใจจากเรื่องอื่นๆได้ และไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ กล่าวคือสื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่ต้องใช้ในการเขียนเด็กควรเขียนสะกดคำได้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆได้ถูกต้องและกว้างขวาง (วรรณิ โสมประยูร, 2544, หน้า 156) นอกจากนี้การเขียนสะกดคำถูกต้องจะช่วยสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพจากสภาพปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนในเขตสังกัดเทศบาลนครแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เขียนสะกดคำผิดมากที่สุด โดยรวบรวมคำพื้นฐานจากหนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 124 คำแล้วนำไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดเทศบาลนครแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 164 คน เขียนคำตามคำบอก ผลการศึกษาพบว่าคำที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนสะกดคำผิดมากที่สุด คือ คำที่

ประสมด้วยสระลดรูป -เปลี่ยนรูป (-ะ , -ะ, และ -ะ -อ , อัว) โดยจำนวนนักเรียนที่เขียนคำในกลุ่มสระนี้ผิดมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 69 สาเหตุและปัญหาที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด เกิดจากนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิดโดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดผิดไม่รู้จักรหัสการเขียนที่ถูกต้อง ไม่ทราบความหมาย ฟังไม่ชัดเจนและขาดการฝึกฝน ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาการเขียนสะกดคำของ สุดาพร สุธรรมวงศ (2549, หน้า 3) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำจะต้องได้รับการฝึกฝนให้ถูกต้องเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะคำที่ประสมสระลดรูป - และสระเปลี่ยนรูป เพราะสระลดรูป - เปลี่ยนรูป มีการเปลี่ยนแปลงรูปสระเมื่อมีตัวสะกด ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนจำรูปสระเดิมและรูปสระเมื่อมีตัวสะกดไม่ได้ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องฝึกฝนการเขียนสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความเคยชินจนติดเป็นนิสัยและเป็นการฝึกทักษะที่ถูกต้องตลอดไปอีกทั้งยังเป็นการปูพื้นฐานสำหรับการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาของการเขียนสะกดคำผิดพลาดของนักเรียน และพบว่านวัตกรรมที่สามารถช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นคือการใช้แบบฝึกทักษะซึ่ง ชิน โพร้ออ่อน (2526, หน้า 47) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและมีผลสัมฤทธิ์สูง ได้แก่ วิธีสอนโดยการสร้างแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนแล้วนำไปฝึกนักเรียนและวิธีสอนโดยนำคำที่เป็นปัญหา มาใช้สร้างเป็นแบบฝึกทักษะด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะจากความสำคัญ ของแบบฝึกทักษะดังกล่าว ผสมกับความตระหนักในการแก้ปัญหาคำการเขียนสะกดคำของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้วิจัยทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำพื้นฐานได้ถูกต้องตามมาตรฐาน การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) คือ สามารถสะกดคำโดยนำรูปของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ประสมเป็นคำ อ่านและเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 62) และเพื่อให้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำครั้งนี้

ผู้วิจัยมองเห็นความสำคัญในการนำแบบฝึกทักษะการเขียนมาใช้เพื่อเป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ จึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของตนเอง

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป มีดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก
2. ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก
3. นางอุบลรัตน์ บุญลือ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2
4. นางปราณีต คำน่าน ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาไทย) โรงเรียนเทศบาลวัดมณีไพโรสถณ์ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สังกัดเทศบาลนครแม่สอด

5. นายสุทธรศศักดิ์ ฉันทานุสิทธิ คุุชำนานุการพิเศษ ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

นักเรียนกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนเทศบาลวัดมณีไพรสณฑ์ สังกัดเทศบาลนครแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 42 คน ใน 3 แบบ คือ ทดลองแบบ 1:1 จำนวน 3 คน ทดลองแบบ 1:10 จำนวน 9 คน ทดลองแบบ 1:100 จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป คือคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกเรื่องตามส่วนประกอบของการประสมอักษรครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป โดยกำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นจำนวน 5 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 คำที่มีสระ -ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 2 คำที่มีสระ -ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 3 คำที่มีสระ -อ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 4 คำที่มีสระ -โะ ลดรูป

เล่มที่ 5 คำที่มีสระ -ัว ลดรูป

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 1

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 164 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาล วัดมณีไพโรสถนต์ สังกัดเทศบาลนครแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 41 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป คือ คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแยกเรื่องตามส่วนประกอบของการประสมอักษรครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป โดยกำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นจำนวน 5 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 คำที่มีสระ - ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 2 คำที่มีสระ - ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 3 คำที่มีสระ - ะ - ุ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 4 คำที่มีสระ - ะ - ุ ลดรูป

เล่มที่ 5 คำที่มีสระ - ัว ลดรูป

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การเขียนสะกดคำ** หมายถึง วิธีการเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ถูกต้อง

2. **แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป** หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับปรุงจากแนวคิดการสร้างแบบฝึกทักษะของ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, หน้า 42) เพื่อใช้สำหรับฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วย สระ - ะ , - ะ , - ุ , - ุ , - ัว ประกอบไปด้วย

เล่มที่ 1 คำที่มีสระ - ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 2 คำที่มีสระ - ะ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 3 คำที่มีสระ - ุ เปลี่ยนรูป

เล่มที่ 4 คำที่มีสระ โะ ลดรูป

เล่มที่ 5 คำที่มีสระ ัว ลดรูป

3. **คำที่ประสมสระลดรูป – เปลี่ยนรูป** หมายถึง คำที่ประสมสระที่มีการลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด ได้แก่ สระ -ะ , -ะ , -ะ โะ -อ , ัว

4. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ** หมายถึง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทำแบบฝึกหัดและแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยใช้เกณฑ์ 80/80 โดย

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแต่ละเล่มถูกต้อง ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ร้อยละ 80

5. **ความสามารถในการเขียนสะกดคำ** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

6. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ** หมายถึง กระบวนการสร้างสื่อสำหรับให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะเพื่อให้เกิดประสิทธิผลโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้นวัตกรรมการสอน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างนวัตกรรมซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของนักเรียนและโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด